

ærede Ordfører sigter til der. Militærmagten bruges ikke og kan ikke bruges paa den Maade. Der siges saa meget om vestindiske Forhold, men det er ingenlunde rigtigt alt, hvad der siges. — Den ærede Ordfører gentog sit Spørgsmaal, om jeg tænkte paa at fremkomme med Forslag om en Regnskabslov. Det maa jeg besvare derhen, at jeg har ikke tænkt paa at fremsætte en saadan Lov.

Svend Høgsbro: Den højtærede Finansminister udtalte før, at det vilde kunne hjælpe til at forbedre Forholdene paa de vestindiske Øer, naar Staten kom i Besiddelse af dette Fælleskogeriet, som den kun havde til Pant til Brugelighed. Jeg tillader mig at sige: Hvorfor gør Staten da ikke det, hvorfor har Staten ikke gjort det for mange Herrens Aar siden, der er jo intet som helst i Vejen for, at Staten netop som Panthaver hvad Dag den vil kan fortsætte sin Retsforfølgning, som den ganske vilkaarlig har standset, og saa gennem Retsforfølgning blive fuldkommen fri Ejer af Sukkerkogeriet.

Finansministeren (Hørring): Dertil er der den samme Grund, som der hele Tiden har været med Hensyn til Ordningen af dette Forhold, nemlig at man fra Regeringens Side har ment, at Ret og Billighed talte for en saadan Løsning, som var foreslaaet fra Regeringens Side, en Løsning, hvorefter der dog toges noget Hensyn til Aktionærerne.

Svend Høgsbro: Maa jeg blot gøre opmærksom paa, at det altsaa er Hensynet til Aktionærernes Interesser, der har bestemt den høje Regering til ikke at bruge det Middel, som den selv erkender vilde ligge deri, at man gik videre frem i sin Retsforfølgning over for Sukkerkogeriet.

Maa jeg føje til, at den højtærede Minister jo ikke har svaret paa det Spørgsmaal, med hvilken Hjemmel han aarlig sender den halve Million eller mere over til de vestindiske Øer. Jeg tvivler meget om, at en saadan Hjemmel kan paavises. Jeg har ved tidligere Ordvekslinger med den højtærede Minister været inde paa de Paragraffer i Kolonialloven, hvor denne

Regel maatte findes, men den findes, saa vidt jeg kan se, ikke, og saa længe der ikke kan paavises nogen som helst Hjemmel dertil, saa længe er det en Udgift af rent ud sagt provisorisk Natur; det er noget, der ikke har nogen som helst Forbindelse med de forgæves Forsøg paa at faa en ny Lovgivning derovre, som den højtærede Minister har talt om i Dag. De Love, der bestaa, skulde dog holdes, indtil man faar dem forandrede.

Finansministeren (Hørring): Med Hensyn til Afholdelse af Udgifterne til Tilskud til de dansk-vestindiske Øer skal jeg henvise til, at det er ikke mig, der har fundet paa at postere disse Udgifter saaledes, som sket er, eller har indført den Regnskabsordning, man har i saa Henseende. Det er et gammelt Spørgsmaal, som gaar tilbage til Minister Estrups Tid. Den Gang begyndte det, og siden da er der aflagt Statsregnskab den ene Gang efter den anden, og jeg ved ikke af, at der er gjort Udsættelse til Ansvar i den Anledning. Man har fra Statsrevisionens Side taget Forbehold, man har taget Forbehold ogsaa fra dette høje Tings Side, men en egentlig Misbilligelse af, at man har forholdt sig saaledes, som sket er, og efter den Forstaaelse af Kolonialloven, der altid har været Regeringens, er, saa vidt jeg ved, ikke kommen frem.

Ordføreren (Oscar Hansen): Jeg burde, da jeg før replicerede, have benyttet Udtrykket „Politi- og Militærmagt“. Det er Politi- og Militærmagten, der til Stadighed anvendes til at tvinge de sorte til at arbejde. Politimagten anvendes daglig og Militærmagten ved den Masse af smaa Opstande, som forekomme derovre, fordi Politimagten og Planterne misbruger deres Myndighed over for Befolkningen, og derfor var Udtrykket alligevel korrekt om end kortfattet. Men Politi- og Militærudgifterne vilde kunne spares i det Øjeblik, det var Befolkningen, der varetog sine egne Interesser og Anliggender, i det Øjeblik Administrationen og Lovgivningen ordnedes ikke under Henblik til de tusinde hvide men under Hensyn til de 19000 sorte, der leve paa St. Croix. Det er det, jeg stadig